

ПРОТОКОЛ № 3

засідання педагогічної ради

Красівського ліцею імені Ц.Л.Посудевського

від 29 жовтня 2024 року

Присутні:

- Світлана ШАРІЙ, директор школи, голова педагогічної ради;
- Тетяна КАЛІЩУК, секретар педагогічної ради;
- члени педагогічного колективу

Відсутні –

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Про виконання рішень педради . *(заступник директора з НВР Каліщук Т.С.)*

2. Про національно-патріотичне виховання учнівської молоді як фактор розвитку національної свідомості, громадянської активності, правових цінностей здобувачів освіти. *(заступник директора з ВР Тищенко Н.А., класні керівники)*

3. Про ментальне здоров'я педагогів й способи його збереження. *(психолог Шевчук І.А.)*

4. Про рівний доступ до освіти дітей з ООП різних категорій як актуального соціального аспекту і прогресивного напрямку розвитку НУШ. *(завідуюча філією Тринчук І.В., асистенти вчителів)*

5. Про Положення атестації педагогічних працівників як систему заходів, спрямованих на всебічне та комплексне оцінювання педагогічної діяльності. *(заступник директора з НВР Каліщук Т.С.)*

1. СЛУХАЛИ:

Тетяна КАЛІЩУК, заступник директора з НВР, наголосила на виконанні рішень педради №1, а саме:

1. Забезпечення організації освітнього процесу у 2024-2025 навчальному році відповідно до визначених педагогічною радою структури і тривалості навчального тижня, навчального дня.

2. Здійснення всіх необхідних заходів щодо безпечного перебування учасників освітнього процесу у закладі в умовах воєнного стану.

3. Створення безпечного і комфортного освітнього середовища в закладі для всіх учасників освітнього процесу відповідно до вимог Нової української школи.
4. Удосконалення вмінь використовувати технології дистанційного навчання, сприяння широкому використанню освітніх порталів з метою підвищення якості освітнього процесу.
5. Надання якісних освітніх послуг учням з числа тимчасово-переміщених осіб, залучення їх до активної участі у громадському житті класу та школи.
6. Забезпечення неухильного дотримання вимог чинного законодавства щодо організації харчування дітей у закладі.
7. Забезпечення координації та взаємодії з органами місцевого самоврядування у сфері освіти, охорони здоров'я, органами Національної поліції України, служби у справах дітей, міського центру соціальних служб, інститутів громадянського суспільства.
8. Забезпечення неухильного виконання плану заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу.
9. Забезпечення дотримання вимог Санітарного регламенту для ЗЗСО та порядку здійснення медичного обслуговування учнів ЗЗСО при організації освітнього процесу.
10. Вживання заходів щодо забезпечення рівного доступу до якісної освіти дітей з особливими освітніми потребами.
11. Забезпечення організації індивідуальної форми здобуття освіти (педагогічний патронаж, екстернат) в умовах карантину та воєнного стану з урахуванням вимог відповідних постанов та законодавчих документів.
12. Забезпечення контролю цифровізації освітнього процесу, ведення електронних класних журналів та щоденників.
13. Сприяння професійному розвитку молодих педагогів шляхом залучення їх до фахових професійних конкурсів, майстер-класів, вебінарів, курсів підвищення кваліфікації та залучення до проходження сертифікації.

2. СЛУХАЛИ:

Наталію ТИЩЕНКО, заступника директора з ВР, яка повідомила, що національно-патріотичне виховання учнів – важлива складова формування свідомої розвиненої особистості, яка здатна переосмислити уроки минулого, сприяти формуванню сучасного позитивного іміджу країни, знати та вивчати історію свого краю. Враховуючи особливості поточного навчального року, соціально-політичні умови, в

яких перебуває наша держава, виховання свідомих громадян своєї країни, формування у них почуття національної гідності та патріотизму набуває першочергового значення для кожного вчителя. Наталія Анатоліївна зауважила, що відповідно методичних рекомендацій з патріотичного виховання, воно має наскрізно пронизувати освітній процес, органічно поєднувати національне, громадянське, моральне, родинно-сімейне виховання, сприяти у дітей та їх батьків національних та загальнолюдських цінностей. У системі позакласної виховної роботи із здобувачами освіти передбачено заходи з використанням державної символіки, розкриттям її змісту, історії виникнення та сучасного тлумачення. На офіційному сайті закладу освіти та в соціальних мережах висвітлюється інформація про перебіг проведених заходів. Наталія Тищенко відмітила, що протягом вересня-жовтня у закладі освіти проводилися виховні заходи, що сприяли формуванню патріотизму. Таким чином, успішній реалізації виховання у дітей духовних і моральних цінностей сприяють позашкільні навчальні заходи, що є осередком національно-патріотичного виховання дітей та учнівської молоді в позаурочний час.

ВИСТУПИЛИ:

Людмила КОВАЛЬЧУК, педагог - організатор, яка розпочала свій виступ із слів В. О. Сухомлинського.

«Патріотичне виховання - це сфера духовного життя, яка проникає в усе, що пізнає, робить, до чого прагне, що любить і ненавидить людина, яка формується».
(В.О.Сухомлинський).

Відповідно до Закону України «Про освіту», Концепції Нової української школи виховання є невід'ємною складовою освітнього процесу, є наскрізним процесом, охоплює усі сфери шкільного життя і має ґрунтуватися на цінностях.

Виховна робота завжди була невід'ємною складовою освітнього процесу, а зараз, в умовах військової агресії РФ проти України, її важливість складно переоцінити. Усе, що відбувається зараз – виклик для закладу освіти, для вчителів та учнів. Саме тепер, в умовах повномасштабної війни, вже ні в кого не викликає сумнівів той факт, що зараз ми маємо приділити особливу увагу національно-патріотичному вихованню. Бути українцем – значить любити Україну, щодня працювати задля її сьогодення та майбутнього.

Основним документом щодо патріотичного виховання залишається «Концепція національно-патріотичного виховання в системі освіти України та заходи щодо її реалізації до 2025 року». Наказом МОН України від 06.06.2022 №527 затверджено Заходи щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання в системі освіти України до 2025 року.

Серед основних складових національно-патріотичного виховання в Концепції виокремлені:

- громадянсько-патріотичне,
- духовно-моральне,
- військово-патріотичне,
- екологічне виховання.

Метою національно-патріотичного виховання є:

- самоусвідомлення й національна самоідентифікація українців як гідної самодостатньої європейської нації;
- утвердження любові до Батьківщини, української мови, культури, історії, традицій;
- збагачення, засвоєння учнівством і міжпоколінна трансмісія національних, патріотичних і абсолютних цінностей;
- становлення громадянина-патріота України, готового самовіддано захищати й розбудовувати її як унітарну суверенну незалежну демократичну правову соціальну державу, забезпечувати її національну безпеку;
- знати свої конституційні права й обов'язки, цивілізовано обстоювати їх;
- сприяти єднанню українського народу, громадянському миру й злагоді в суспільстві.

Завдання національно-патріотичного виховання:

- формування в учнівства поваги до Конституції і законів України;
- патріотизму, любові до українського народу, його історії, культурних та історичних надбань;
- плекання громадянських почуттів і самоусвідомлення себе українцями;
- формування відповідальності й соціальної активності;
- здатності аналізувати внутрішньо- і зовнішньополітичне становище України, адекватно оцінювати події у державі і в світі, визначати власну роль і місце в них;
- стимулювати прагнення опановувати військові знання, досягати відповідного рівня фізичної підготовки;
- становлення здатності самовдосконалюватися і самонавчатися упродовж життя;
- упрестиження військової служби, стимулювання військової профорієнтації;
- розвиток мотивації служити у Збройних Силах України, в інших збройних формуваннях, щоб захищати Українську державу від посягань ззовні.

Сьогоднішній виховний процес здійснюється в реальному часі – у героїчний період сучасної історії України, яскравого сплеску патріотичної свідомості й масового героїзму українського народу, який відстоює не лише свою свободу й суверенітет у двобої з ворогом.

Згідно із Законом України «Про освіту» громадянська компетентність як ключова формується на уроках з усіх предметів, адже, за словами Анатолія Мокренка, «фізиками, хіміками чи математиками стануть одиниці, а громадянами мають стати всі, бо без громадян держава просто неможлива».

У нормативно-правових документах патріотизм визначають як прагнення до свободи, любов до Батьківщини, вірність і служіння їй і своєму народові. Патріотизм не обмежується носінням синьо-жовтих стрічок, загортанням у державний прапор і виголошуванням гасел. Це поняття невіддільне від мови народу, з яким ідентифікує себе патріот. Ключова роль української мови як шкільного предмета у формуванні національної і культурної ідентичності визначається тим, що мова – це те, що робить Україну Україною, а українців – українцями. Саме мова є стрижневою ознакою українськості. Саме через опанування мови формується національна і культурна ідентичність. Патріотизм несумісний із чужою мовою, тим більше мовою агресора вбивці.

Як поступово перейти на українську тим, хто доєднався до нашої шкільної родини з числа ВПО?

- Спілкуйтеся українською з рідними, друзями та, навіть, з незнайомцями;
- Спілкуйтеся та дописуйте українською в соцмережах;
- Користуйтеся українськомовними версіями сайтів, шукайте інформацію українською;
- Вивчайте нові слова та практикуйте вимову;
- Оточіть себе українською всюди – читайте книги, дивіться кінофільми, слухайте музику;
- Завжди говоріть українською в магазині, на вулиці;
- Заведіть нотатник для нових цікавих слів, фразеологізмів, крилатих висловів;
- Увімкніть українську на всіх електронних пристроях та налаштуваннях програм;
- Будьте наполегливим і не бійтеся помилятися!

Національно-патріотичне виховання здійснюється насамперед через засвоєння основ наук, що закладають фундамент якісних глибоких стійких знань, формують цінності й світогляд, національну самосвідомість здобувачів освіти, а також через опанування предмета «Захист України», через предмети суспільно-гуманітарного спрямування.

Важливим фронтом російсько-української війни є інформаційний, тому пріоритетну увагу в освітньому процесі необхідно приділяти боротьбі з фейками. Цьому сприятиме зокрема робота з медіатекстами, де розкриваються підступні наміри ворога й недолугість його думок.

Національно-патріотичне виховання засобами навчального предмета здійснюють на різних етапах уроку з використанням сучасних адекватних виховним завданням організаційних форм, методів, прийомів і засобів.

Для дітей нового еволюційного ступеня розвитку від час позакласних виховних заходів класний керівник має створити таке виховне середовище, де панує доброзичлива творча емоційно позитивна атмосфера, яка стимулюватиме різноманітну цікаву пізнавальну діяльність учнів для розкриття потенціалу особистості, розвитку, вияву й застосування кращих моральних і громадянських якостей.

Форми проведення можуть бути різноманітні: диспут, відверта розмова, етичний тренінг, тестування, турнір ораторів, моделювання розвивально-виховних ситуацій, музична вітальня, театральна вистава, тематичний діалог, конкурс творчих робіт. захист проєктів, поетична вітальня, експедиція (фольклорна, краєзнавча), екскурсія, колаж, презентація, аукціон, благодійна акція, брейн –ринг, філософський стіл, дебати, похід, круглий стіл, прес-конференція, фоторепортаж, мобільний консультпункт, інтернет – шоу, вернісаж, вікторина інтелектуальна гра.

Велика увага в освітньому процесі приділяється волонтерству. Волонтерство – це не лише добрі справи та допомога, це можливість отримати нові знання, досвід, навички. Шкільне волонтерство – це тисячі добрих справ, зроблених із непохитною вірою в нашу перемогу. Саме безкорисні вчинки творять майбутнє!

Вже третій рік поспіль педагогічні, учнівські та батьківські колективи не припиняють робити добрі справи задля миру, для допомоги ЗСУ. Із початку повномасштабного вторгнення росії в Україну учасники освітнього процесу не жалкуючи ні власного часу, ні енергії, різали на смужки принесену з дому тканину та плели маскувальні сітки.

Що ще допоможе організувати успішну волонтерську діяльність учнів? Це, звичайно, особистий приклад вчителів, батьків.

Особливим теплом зігрівають серця бійців обереги, які виготовляють учні власноруч, патріотичні малюнки, листи зі словами подяки і побажаннями. Навчаючи дітей допомагати іншим, ми спонукаємо їх відчувати свою важливість та значущість.

Партнерство учнів, батьків, педагогів, адміністрацій закладів освіти, місцевої влади – це є та синергія, та рушійна сила, яка не дає зупинитись на досягнутому. «Ми в єдності – незламні» – ця ідея, зрозуміла нині кожному українцю. Тому маємо триматися разом, підтримувати один одного та спільно відстоювати наші права, захищати честь і гідність. Це ті непорушні цінності, які глибоко вкоренились у наших серцях. Наша сила у спільному спротиві – кожна дія на користь освіти послаблює ворога.

Із залученням учасників освітнього процесу проведено заходи, приурочені:

- ✓ Дню Державного Прапора та Дня Незалежності (серпень);
- ✓ Річниці депортації західних українців (вересень);
- ✓ Міжнародному дню миру (вересень);
- ✓ Дню пам'яті жертв Бабиного Яру (вересень);
- ✓ Дню Захисника України, Дню створення організації УПА, Дню створення українського козацтва (жовтень);
- ✓ Дню визволення України від фашистських загарбників (жовтень);

УХВАЛИЛИ:

2.1. Особливу увагу в організації виховної роботи закладу спрямувати на національно-патріотичне, громадянське і військово-патріотичне виховання.

2.2. Активно поширювати серед різних соціальних, вікових, освітніх категорій населення ідеї спільної історичної долі, безпосередньої успішності кожного громадянина України від рівня єдності українського суспільства, що сприятиме формуванню патріотизму.

2.3. Активізувати залучення батьківської громадськості до освітнього процесу й пропагувати ідеї єдності України серед батьків.

2.4. Розширювати напрями співпраці із громадськими організаціями з питань патріотичного виховання учнів.

2.5. Продовжити участь у благодійних акціях та у волонтерській роботі.

3. СЛУХАЛИ:

Ірина ШЕВЧУК, практичний психолог, провела з педагогічними працівниками тренінг «Як ти?», наголосивши, що війна стала сильним психотравмуючим фактором для багатьох українців. Педагоги є професійною групою, що особливо схильна до дезадаптивних тенденцій. Професія викладача, за статистичними даними, належить до категорії професій, носії яких найбільше схильні до стресу. Професійними якостями вчителя є розвинуте почуття обов'язку, точність та альтруїзм. Служачи людям, педагоги схильні ігнорувати накопичені напругу й втому, забуваючи важливе правило: "Відпочивати потрібно раніше, ніж втомився". Викладачу потрібно вміти не тільки заповнювати свої ресурси, але й мудро їх використовувати протягом навчального року. Дезадаптації сприяє високий рівень напруженості, складність інтелектуальної праці підвищене навантаження на зоровий апарат, психоемоційні витрати, а також м'язова напруга. Ця робота готувалася для виступу на школі передового педагогічного досвіду. Її головною метою є ознайомити педагогів з техніками подолання страху та стресу.

Психологиня Джудіт Бек у своїй книзі «Когнітивно-поведінкова терапія» пояснює, що у переважній більшості випадків між подією та емоцією у нас в голові виникає певна думка. Хоча часто ми можемо її навіть не вловити. Наприклад, вас попросили провести семінар для колег, і вам раптово стало лячно. Ви можете це одразу пояснити як «я боюсь проводити семінар». Але якщо взяти паузу і відмотати назад, то ви б помітили, наприклад, думку «я боюсь, що колеги не сприймуть мене серйозно, бо у мене мало досвіду». І вже з цією думкою варто працювати.

Протягом дня у нас виникає безліч думок, і більшість із них — автоматичні. Це наче потік, що пролітає десь на фоні всього усвідомленого. Ці думки можуть бути різного емоційного забарвлення, але у стресових ситуаціях вони переважно негативні.

Джудіт Бек пояснює, що автоматичні думки зазвичай дуже короткі. Тому ми часто усвідомлюємо викликані ними емоції, а не самі думки. Але вони можуть негативно впливати на наш стан, викликати тривогу, роздратування чи паніку. Тому важливо «відловлювати» негативні автоматичні думки. Ось як це зробити:

- Уявіть, ви перебуваєте з класом в укритті під час повітряної тривоги. Одна дитина почала панікувати та не може заспокоїтись. Ви схвильовані, і у вас промайнула думка «я нічого не можу вдіяти». Від цього ви могли відчувати сильне розчарування та розгубленість.
- У цей момент важливо «вихопити» думку з потоку та проаналізувати її. Запитайте себе: — чи справді ви зовсім нічого не можете вдіяти?
- На що конкретно у цій ситуації ви можете вплинути?

Важливо викорінювати негативні думки, адже вони, наче бур'ян, займають місце у голові. Натомість там можуть з'являтися нові ідеї та позитивні переконання.

Навчіться відмовляти, коли не можете допомогти. Часто ці навички ми інтерпретуємо як власну слабкість. Беремося за завдання, що виходить далеко за межі робочого часу. Не розповідаємо про труднощі колегам, щоб не видатися некомпетентними. Все це забирає час на відпочинок і повноцінний сон, викликає стрес і тривогу. А це своєю чергою погіршує психічний стан і знижує продуктивність.

Говорити «ні», коли ви не можете допомогти, є важливою навичкою асертивності. Асертивність — це вміння відстояти власні межі, не вдаючись ні до агресії, ні до невпевненості та пасивності. Асертивний спосіб поведінки є здоровим, адже він допомагає приймати правильні рішення, що слугуватимуть нам на благо, а не на шкоду. Натренуйте свою навичку асертивності. Перш за все варто усвідомити, що відмова не означає неповагу. І ви не зобов'язані шукати виправдання тому, що ви комусь відмовляєте. Будьте ввічливими, але впевненими в собі. Наприклад, ви можете сказати «Мені приємно, що ви звернулись саме до мене, але, на жаль, зараз я не маю часу на це».

Пам'ятайте, що ви маєте право просити про допомогу. Але при цьому будьте впевненими та не бійтеся видатися слабкими чи непрофесійними. Якщо не можете впоратися з певною роботою, не виснажуйте та не заганяйте себе у стрес. Пам'ятайте, що поруч є люди, які можуть бути більш компетентними у деяких питаннях. І вони з легкістю вам допоможуть.

Піклуватися про себе важливо. Адже ви не зможете бути опорою для інших, якщо самі не стоїте міцно на ногах. Тож дбайте про своє здоров'я і власну психологічну стійкість. Регулярне виконання «психологічних хвилинок» у зручний час та слухній нагоді допоможе здобувачеві освіти стати більш спокійним, врівноваженим, а також дозволить краще зрозуміти свої почуття. Звертаємо увагу, що вчитель має сам визначити, коли і у який час потрібно провести «психологічну хвилинку».

Техніки, які вчитель може застосовувати під час проведення «психологічної хвилинки»:
Дихальні вправи. Це — найпростіший спосіб впоратися із сильними емоціями. Вони не займають багато часу, їх можна виконувати у будь-якому місці та адаптувати відповідно до власних потреб. Бажано звертати увагу на те, щоб при диханні використовувалася діафрагма. Варто зазначити, що дихальні практики можуть подіяти не відразу, призвести до відчуття легкого запаморочення.

Глибоке та повільне дихання.

Вдихаємо носом, видихаємо ротом. Робимо коротку паузу між вдихом та видихом. Видих має бути довшим за вдих. Уявляємо, що надуваємо повітряну кульку, і видихаємо довго та повільно ротом. Одного вдиху та видиху недостатньо, вправу потрібно робити мінімум 3 хвилини.

Дихальна вправа «Квадрат»

Ця вправа — одна з найпростіших методик швидкого заспокоєння. Вона складається з чотирьох етапів: вдих — пауза — видих — пауза, кожен з яких займає по 4 секунди.

Можливі способи адаптації

- Кількість часу виконання кожного з етапів можна збільшувати у відповідності до власних потреб та відчуттів.
- Для дітей молодшого шкільного віку: під час виконання вправи дитина може водити пальцем однієї руки по долоні іншої, малюючи квадрат. На вертикальних гранях уявного квадрату робиться вдих або видих, а на горизонтальних — паузи.

Дихальна вправа «Кульбабка»

Для виконання вправи необхідно уявити білосніжну пухнасту кульбабку в руці (можна взяти олівець, ручку, лінійку тощо). Завдання — подмухати на квітку так, щоб з неї злетіли всі пушинки. Для цього слід зробити один короткий глибокий вдих через ніс і довгий видих через рот. Здути всі пушинки з кульбабки потрібно за 1-3 рази.

Фізична підтримка: сядьте поруч; за згоди, можете обійняти або взяти дитину за руку. Прийміть обійми від дитини, якщо вона того забажає.

Заземлення. Ця техніка поступово задіює кожен з органів чуття, активізуючи таким чином головний мозок та дозволяючи швидко заземлитися та повернути відчуття спокою. Перед початком виконання вправи необхідно глибоко вдихнути повітря та зробити повільний видих.

Техніка "5-4-3-2-1 почуття"

Все, що потрібно для цієї вправи - це відчуття.

Називай:

5 речей, які ти зараз бачиш

4 речі, які ти зараз чуєш

3 речі, запах яких ти зараз відчуваєш

2 речі, до яких ти можеш доторкнутися

1 річ, яку ти можеш спробувати на смак

УХВАЛИЛИ:

3.1. Піклуватися про себе в часи високої невизначеності та стресогенності, віднаходити власні ресурси стійкості та життєвої енергії.

3.2. Пропагувати шляхи надання підтримки психічного здоров'я у шкільному середовищі і залучати до цієї роботи кожного члена колективу.

4.СЛУХАЛИ:

Ірину ТРИНЧУК, яка доповіла, що для підтримки дітей з особливими освітніми потребами, розвитку інклюзивної освіти, заклад повинен бути готовим до роботи з актуальним соціальним аспектом і одним із прогресивних напрямків розвитку Нової української школи, навіть якщо інклюзивне навчання у закладі не здійснюється. Відповідно статті 1, пункту 20 Закону України «Про освіту», особа з особливими освітніми потребами – це особа, яка потребує додаткової постійної чи тимчасової підтримки в освітньому процесі з метою забезпечення її права на освіту. Виходячи із ширшого розуміння, діти з особливими потребами – це діти, які мають різні фізичні, психологічні, соціальні, пізнавальні обмеження або вади, які перешкоджають їхньому повноцінному навчанню в закладі освіти без спеціальної підтримки: діти з порушеннями психофізичного розвитку, діти з інвалідністю, діти як внутрішньо переміщені особи, працюючі діти, діти, що тимчасово проживають за кордоном, діти-представники національних меншин, діти - представники релігійних меншин, діти із сімей з низьким прожитковим мінімумом, безпритульні діти, діти із захворюваннями СНІД/ВІЛ та інші. В українському законодавстві термін «діти з особливими освітніми потребами» використовується у вужчому розумінні інклюзивної освіти й охоплює дітей з порушеннями психофізичного розвитку та дітей з інвалідністю.

Відповідно листа МОН України від 1/10258-22 від 06.09.2022 діти з ООП, з порушеннями психофізичного розвитку, діти з інвалідністю, та інші категорії, які перебувають на безпечній території України, можуть здобувати освіту за очною,

дистанційною, екстернатною формами навчання, або у змішаному форматі, що передбачає поєднання очного навчання та навчання з використанням дистанційних технологій; діти, які є внутрішньо переміщеними особами можуть здобувати освіту за очною (за новим місцем проживання), дистанційною (у закладах освіти за новим місцем проживання, або у закладі освіти, в якому навчалися раніше), екстернатною (за місцем фактичного перебування) формами навчання або у змішаному форматі, що передбачає поєднання очного навчання та навчання з використанням дистанційних технологій (за новим місцем проживання); діти, які перебувають за кордоном, мають можливість здобувати освіту за очною (у закладах освіти країни перебування або українських закладах та класах з використанням технологій дистанційного навчання або екстернату (за дистанційною формою) з окремих предметів (українська мова та література, історія України, географія), дистанційною (у своєму закладі освіти або у будь-якій школі на безпечній території, екстернат у Міжнародній українській школі (МУШ) та навчання у недільній школі відповідного філіалу МУШ), сімейною (за рішенням батьків та отримання дозволу відповідного органу в країні, у якій перебуває дитина з обов'язковим прикріпленням до закладу освіти, який надає послуги екстернату або дистанційної приватної школи), екстернатною (у своєму закладі), якщо заклад надає такі послуги, або у будь-якому закладі на підконтрольній території України) формами, із дотриманням правил безпеки.

Суспільство та система освіти мають бути відкриті до різноманітності та дотримувалися принципу рівності для кожної дитини, незалежно від її потреб та можливостей. Освітні установи повинні забезпечувати право на навчання та розвиток кожній дитині. Сучасні заклади, у своїй освітній діяльності, використовують різноманітні ресурси, програми, засоби та інструменти, щоб забезпечити якісну освіту та належну підтримку для дітей з різними потребами, педагоги розуміють глибинні потреби дітей та роблять дієві кроки для того, щоб і діти з особливими освітніми потребами мали рівні можливості для отримання якісної освіти. Вони намагаються забезпечити їм такі умови навчання, за яких дитина почуватиметься комфортно, а її навчання є ефективним.

Розумне пристосування освітнього простору створює таке середовище, яке забезпечує максимальний розвиток учнів з урахуванням їх потреб та індивідуальних особливостей. Зокрема, для дітей з фізичними обмеженнями, створюються спеціальні умови, які надають доступність до всіх приміщень та можливостей навчання. Це означає, що заклад освіти є пристосований до викликів і потреб учнів з різними видами інвалідності, національності, релігії та інших соціальних характеристик. Створення доступного середовища з фізичної точки зору - наявність пандусів та підйомників для людей з обмеженою рухливістю, аудіовізуальних засобів для слабозорих, технологій зі збільшенням шрифту та контрастності для слабозорих тощо. Використання технологій для забезпечення доступу до навчального матеріалу, наприклад, цифрові

книги, записи лекцій, відео-курси, веб-сайти зі зручним дизайном та інше. Діти з ООП мають різні причини незадовільного стану здоров'я, а отже, потребують різних підходів до прилаштування середовища. Облаштування входу пандусом, розташування навчальних кабінетів на першому поверсі, доступність та пристосування місць загального вжитку – це те, що заклад робить насамперед.

Освітній простір має бути не тільки доступним, а і комфортним та безпечним - оточення повинно сприяти навчанню і розвитку усіх груп здобувачів освіти. Належне оснащення класних кімнат, приміщень, наявність фахівців, якість освітньої програми, кваліфікованість вчителів, доступ до ресурсів та технологій, підтримка, мотивація, а також наявність можливостей, самовираження та творчості дітей - ось перелік того, над чим зараз працюють заклади освіти.

Інклюзивне навчання передбачає роботу з дітьми, які можуть мати різні форми психічних, фізичних та поведінкових розладів, таких як аутизм, дислексія, аспергерівський синдром, синдром дефіциту уваги, гіперактивні та інші, тому освітній простір класу, підлаштовується під потреби кожної окремої дитини: поруч з учителем чи на останніх партах з асистентом; доступність меблів та робочого місця дитини; біля вікна або стіни; із відкритим, задля більшої освітленості робочого місця дитини чи прикритим вікном; меблі з додатковими гумками чи підставками для ніг, килимками, спеціальна парта, спеціальне приладдя тощо. Для дітей з ООП дуже корисно встановлювати тимчасовий спеціальний екран - індивідуальну кабінку, наприклад, з картону, і дитина зможе працювати захищено від впливу зовнішніх подразників. Основне завдання закладу - організувати для дитини з ООП зрозуміле, чітко визначене середовище, у якому вона зможе почуватися захищеною та працюватиме у своєму режимі й відповідно до своїх здібностей та комунікуватиме з іншими учасниками освітнього процесу.

Зклади освіти, з метою впровадження індивідуального підходу до кожної дитини та забезпечення її рівною освітою, розробляють освітні і адаптують навчальні програми та організовують спеціальну підтримку всіх учнів з ООП. Організація навчання дітей з ООП потребує:

- вивчення потреб дитини: важливо визначити, які конкретні потреби має кожна дитина. Наприклад, дитина може мати проблеми з читанням або письмом, або може потребувати додаткової допомоги в інших галузях навчання;
- індивідуальні навчальні плани для учнів з особливими потребами, зокрема з використанням спеціальних технологій;
- особливі засоби навчання для кожного учня;
- використання позитивного підходу до учнів з особливими потребами та визнання їхніх досягнень;
- залучення вчителів з досвідом роботи з учнями з особливими потребами та надання їм необхідної підтримки та навчання;

- проведення тренінгів для всіх учасників про безбар'єрну освіту, що допоможе підвищити їхню чутливість та розуміння потреб учнів з особливими потребами тощо.

Розумне пристосування освітнього простору передбачає використання новітніх технологій та інновацій в освітньому процесі, що дозволяє усім учням отримувати більше практичного досвіду та розвиватися. Дітям з особливими освітніми потребами надзвичайно важливо знати і розуміти, що від них вимагають, що за чим буде виконуватися - це дає їм змогу почуватися впевненіше. Тому у зоровому полі дитини треба розмістити список правил та вимог, розклад та план уроків, покрокові інструкції. Важливо також заздалегідь попереджати дитину з ООП про зміну розкладу чи незаплановані активності та мінімізувати періоди очікування виконання наступних завдань. Змушена бездіяльність і нерозуміння подальших дій можуть призводити до додаткового збудження і, відповідно, погіршення поведінки. Також варто розділяти завдання на декілька, меншої тривалості та складності, щоб надавати більше часу на виконання. Застосовувати сучасні освітні інструменти - інтерактивні дошки, комп'ютерні програми, віртуальну та доповнену реальність, цифрові інструменти, моделі. Особливе значення для дітей з ООП мають різноманітні візуальні матеріали: наочні, дидактичні, роздаткові. Усі матеріали мають містити не лише текстову частину, але і яскраві картинки, фотографії, схеми. Коли відомо про уподобання та зацікавлення дитини з ООП, варто використовувати образи, характеристики та предмети з цього списку. Потрібно надавати інформацію в такій формі, яка пускає в дію органи чуття, що найбільш розвинені в цієї дитини. Наприклад, дозволяти користуватися аудіокнигами замість друкованих, якщо сприйняття аудіотексту більш ефективне, ніж читання; обирати методику виконання завдання - писати ручкою чи олівцем, відповідати на запитання усно чи письмово, читати чи слухати тощо.

Діти з ООП потребують і частіших перерв у навчанні. Тому для них організовуються додаткові перерви у декілька хвилин, наприклад, кожні 15 хвилин звичайного уроку. У цьому можуть допомогти спеціальні знаки, які сигналізують, що дитині потрібна перерва. З дитиною має бути чітко обговорені та оформлені у візуальну інструкцію правила поведінки впродовж таких невеликих перерв, з огляду на її індивідуальні потреби. Адже комусь достатньо перевести увагу на улюблену іграшку, подивитись у вікно, а комусь потрібно пройти коридором чи випити води.

Розробляють заклади і власну систему оцінювання та заохочення дітей з ООП. Дитина має бачити не лише кінцевий результат, але і свої проміжні досягнення. А також розуміти, які її дії призводять до досягнення відповідної мети. Задля цього так само під індивідуальні потреби дитини розробляють наочні таблиці та графіки досягнень і заповнюються разом із дитиною: зірочки, смайлики, наліпки, тощо. За кожне правильне та вчасно виконання завдання дитину варто заохочувати приємними дрібницями - додатковою перервою, переглядом улюбленої книги чи картинок, можливістю погратися, пройти, відвідати ресурсну кімнату тощо.

Напрямок роботи із дітьми з ООП включає і додаткову підтримку та додаткову підготовку вчителів, щоб вони розуміли як працювати з цими дітьми. Навчання вчителів роботі з дітьми з особливими освітніми потребами є важливою складовою інклюзивної освіти. Навчання вчителів включає в себе такі теми, як визначення та розуміння різних видів ООП, використання адаптивних стратегій та методів навчання, робота з індивідуальними навчальними планами, взаємодія з батьками та опікунами дітей з ООП, а також розуміння прав та обов'язків учнів з ООП та їхніх батьків. Для підтримки інклюзивної освіти, вчителі повинні періодично підвищувати свій професійний розвиток у даному напрямку. Адже відповідно стаття 51 Закону України «Про освіту» загальна кількість академічних годин для підвищення кваліфікації педагогічного працівника протягом п'яти років, яка оплачується за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, не може бути меншою за 150 годин, з яких не менше 10 відсотків загальної кількості годин обов'язково повинні бути спрямовані на вдосконалення знань, вмінь і практичних навичок у частині роботи з учнями з особливими освітніми потребами. Так, у 2021 році 100% вчителів закладу пройшли навчання за темою «Робота з дітьми з ООП», отримали сертифікати та 100% запланували у 2023 році підвищити кваліфікацію з теми «Створення безбар'єрного освітнього простору для дітей з ООП» на спеціалізованих курсах при ОПОПП.

Кваліфікованість вчителів також є важливим чинником комфортного освітнього середовища. Вони повинні мати не лише знання, а вміння і навички, щоб допомагати учням з ООП. Існує багато навчальних платформ, закладів професійної освіти, які надають знання та практичні навички для роботи з дітьми з ООП, здійснюють спеціальну підготовку та поглиблюються знання з педагогіки і психології. Це можуть бути курси професійної підготовки, тренінги, конференції, семінари, вебінари, в очному чи дистанційному форматі, які спрямовані на підвищення рівня знань вчителів щодо роботи з дітьми з особливими освітніми потребами. Крім того, вчителі мають можливість спілкуватися з іншими фахівцями, такими як психологи, логопеди, педагоги соціальні, медичні працівники, працівники ІРЦ, щоб отримувати поради та допомогу в роботі з дітьми з ООП.

Сучасна освіта - це система, в якій діти з особливими освітніми потребами навчаються із дітьми без обмежень, при цьому вони отримують додаткову спеціальну підтримку та допомогу, працюють зі спеціальними педагогами та фахівцями.

ВИСТУПИЛИ:

Ірина ШЕВЧУК, практичний психолог і соціальний педагог, яка звернулась до присутніх з пропозицією виробити, за результатами проведеної педагогічної ради, спільні поради та рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП, готовності до роботи в інклюзивних класах та попросила озвучити свої варіанти.

Рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП та роботи в інклюзивних класах:

1. Розуміння потреб дитини. Важливо зрозуміти, які конкретні потреби має кожна дитина. Це може включати фізичні обмеження, проблеми з мовою, розумові чи емоційні проблеми. Завданням педагогічних працівників є визначення цих потреб і створення індивідуального підходу, індивідуального плану навчання та розвитку для дитини.
2. Створення дружнього комфортного безпечного середовища. Це допоможе дітям з особливими освітніми потребами почуватися потрібними і бажаними. Важливо створювати можливості для спілкування та спільної взаємодії, що дасть можливість дітям відчувати себе частиною групи, класу, колективу.
3. Бути чуйним, терплячим та уважним. Робота з дітьми з особливими освітніми потребами вимагає додаткових зусиль та спеціальної методики.
4. Використання сучасних освітніх інструментів. Навчання дітей з особливими освітніми потребами може вимагати використання різних методів, прийомів та форм роботи.
5. Використання позитивного посилення. Похвала та визнання зусиль дитини, може допомогти їй зміцнити мотивацію до навчання.
6. Робота з батьками. Співпраця з батьками може допомогти вам зрозуміти, як працювати з дитиною, що їй подобається, які методи їй підходять чи не підходять, на що вона яскраво реагує.
7. Встановлення та підтримання зв'язку. Спілкуйтеся з батьками і дітьми із початку процесу. Зробіть батьків і дитину частинами команди, щоб вони могли бути частиною освітнього процесу.
8. Прозорість і відкритість. Робіть часті звіти для батьків про прогрес їх дитини. звертайте увагу на успіхи, прогрес дитини. Важливо забезпечувати регулярний зв'язок, щоб батьки могли бути в курсі розвитку своєї дитини та відчували підтримку з вашого боку.
9. Допомога та підтримка. Забезпечення підтримки допоможе впоратися зі стресом та труднощами, рухатися в правильному напрямку.
10. Постійний розвиток і вдосконалення. Читайте фахову літературу, навчайтесь на курсах, розвивайтесь разом із дітьми, долучайте їх до різних заходів, заручившись підтримкою спеціалістів, логопедів, психологів, працівників ІРЦ.

УХВАЛИЛИ:

4.1. Педагогічним працівникам закладу:

4.1.1. Опрацювати, детально, рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП та роботи в інклюзивних класах.

4.1.2. Пройти підвищення кваліфікації з теми «Створення безбар'єрного освітнього простору для дітей з ООП» на спеціалізованих курсах при ОПОПП, надавши копію сертифікату керівнику закладу в особову справу.

4.2. Психологічній службі закладу:

4.2.1. Розмістити на спільному Google-диску рекомендації педагогічним працівникам щодо роботи з дітьми з ООП та роботи в інклюзивних класах.

4.2.2. Провести онлайн – опитування батьків ЗДО щодо виявлення дітей з ООП в ранньому віці.

4.2.3. Провести тренінг для педагогічних працівників закладу «Психологічний супровід дітей з особливими освітніми потребами в умовах війни».

4.2.4. Розмістити матеріали тренінгу та поради батькам щодо підтримки дітей з ООП на сайті ЗЗО.

5. СЛУХАЛИ:

Тетяна КАЛИЩУК, заступник директора з НВР, проінформувала присутніх про Положення атестації педагогічних працівників як систему заходів, спрямованих на всебічне та комплексне оцінювання педагогічної діяльності.

Міністерство освіти і науки України, наказом від 09.09.2022 р. №805 затвердило нове Положення про атестацію педагогічних працівників. Документ набрав чинності з 1 вересня 2023 року

Нове Положення залишило такі норми:

- проходження успішної сертифікації та наявність чинних сертифікатів (один раз протягом його дії) зараховується як проходження чергової (позачергової) атестації із присвоєнням/збереженням кваліфікаційної категорії, педагогічного звання;
- мінімальний загальний обсяг підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів загальної середньої, професійно-технічної освіти впродовж п'яти років становить не менше 150 годин (5 кредитів ЄКТС).

Проміжок часу між проходженням педагогічним працівником попередньої та наступної атестації (міжатестаційний період) не може бути меншим за три роки, крім випадків позачергової атестації за ініціативи педагогічного працівника та/або за однією з таких умов:

- визнання переможцем, лауреатом фінальних етапів всеукраїнських, міжнародних фахових конкурсів; наявності освітньо-наукового/освітньо-творчого, наукового ступеня;
- успішного проходження сертифікації.

До цього періоду не включається: час перебування в соціальних відпустках; навчання у закладах вищої освіти; період, на який переноситься атестація.

Планова атестація має проводитись:

- не раніше ніж через рік після призначення на посаду, тобто, новопризначені педагоги отримують право подаватися на проходження атестації вже через рік;
- не менше одного разу на п'ять років. Проте у разі тимчасової непрацездатності педагогічного працівника або інших обставин, що не залежать від його волі та

перешкоджають проходженню ним атестації, за рішенням відповідної атестаційної комісії вона може бути перенесена до припинення таких обставин, але не більше ніж на один рік зі збереженням раніше присвоєної кваліфікаційної категорії (педагогічного звання). Ті, хто викладає кілька предметів, зможуть атестуватися одночасно за кожним із них.

Інформація про проведення чергової та позачергової атестації оприлюднюється на вебсайті закладу освіти не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття відповідного рішення атестаційною комісією. Протягом наступних 5 робочих днів з дня оприлюднення педагогічний працівник може подати до атестаційної комісії документи, що, на його думку, свідчать про педагогічну майстерність та/або професійні досягнення.

З'явилися і нові дати в атестаційному періоді:

- до 20 вересня – утворення атестаційних комісій;
- до 10 жовтня - скласти і затвердити список педагогічних працівників, які підлягають черговій атестації в наступному календарному році,
- до 20 грудня – подається заява про позачергову атестацію з ініціативи педагогічних працівників, у в паперовій формі або в електронній формі (кожен документ в окремому файлі у форматі PDF) та затверджується окремий список педагогічних працівників, які підлягають позачерговій атестації;
- до 01 квітня – ухвалення рішення атестаційної комісії про результати атестації.

Присвоєння кваліфікаційних категорій і звань, атестаційною комісією I рівня, здійснюється за чисельності у закладі більше 15 педагогічних працівників і наявності у працівників:

- освітнього рівня, підтвердженого відповідним документом про освіту;
- стажу роботи на посаді педагогічного працівника «спеціаліст другої категорії», освітній рівень педагога - молодший бакалавр, бакалавр чи магістр, стаж - не менше 3-х років; «спеціаліст першої категорії», освітній рівень педагога - бакалавр, магістр, стаж - не менше 5 років; «спеціаліст вищої категорії», освітній рівень педагога - магістр, стаж - не менше 7 років.

Педагогічні звання присвоюються (підтверджуються) педагогічним працівникам, які мають кваліфікаційну категорію «спеціаліст першої категорії» та «спеціаліст вищої категорії» й демонструють високі професійні досягнення, зокрема:

- впровадження і поширення методики компетентнісного навчання та нових освітніх технологій;
- надання професійної підтримки та допомоги педагогічним працівникам (здійснення супервізії);
- участь у процедурах і заходах, пов'язаних із забезпеченням якості освіти та впровадженням інновацій, педагогічних новацій і технологій у системі освіти; переможці, лауреати Всеукраїнських, міжнародних фахових конкурсів;

- підготовка переможців всеукраїнських, міжнародних олімпіад, конкурсів, змагань, тощо. Педагогічні працівники, які мають педагогічне навантаження з кількох предметів, атестуються з того предмета, який викладають за спеціальністю. У цьому випадку присвоєна кваліфікаційна категорія поширюється на все педагогічне навантаження. Необхідною умовою при цьому є підвищення кваліфікації з навчальних предметів (інтегрованих курсів), що обов'язкові для вивчення відповідно до річного навчального плану закладу освіти.

Педагогічні працівники, які працюють за сумісництвом або на умовах строкового трудового договору, атестуються на загальних підставах.

Педагогічні працівники, які обіймають різні педагогічні посади в одному і тому чи різних закладах освіти (зокрема керівники закладів освіти, які викладають предмети або здійснюють іншу педагогічну роботу), атестуються за кожною з посад.

Педагогічні працівники, які працюють у різних закладах освіти за однією і тією самою посадою та/або викладають один предмет (інтегрований курс), атестуються за основним місцем роботи. У цьому випадку присвоєна педагогічному працівнику кваліфікаційна категорія та педагогічне звання або тарифний розряд, поширюються на все педагогічне навантаження за всіма місцями роботи та/або посадами.

Якщо в міжатестаційний період педагогічного працівника довантажено годинами з інших предметів (інтегрованих курсів), то присвоєна кваліфікаційна категорія поширюється на все педагогічне навантаження до чергової атестації.

ВИСТУПИЛИ:

Маріна КОЗИК, член атестаційної комісії, яка запропонувала педагогічним працівникам розглянути, ознайомитись та користуватися пам'яткою «Зміни в атестації педагогів: знайомимось, застосовуємо».

Карантинні обмеження, з якими ми стикнулися під час пандемії коронавірусу і воєнний стан, спричинений військовою агресією РФ, змусили нас працювати дистанційно, використовувати різні технічні засоби. Тому в нове Положення внесли норми, відповідно до яких засідання атестаційної комісії можна проводити в режимі відеоконференцій. Кожен педагогічний працівник має право подавати відповідній атестаційній комісії атестаційні документи в електронній формі: формат PDF, кожен документ окремим файлом. Комісія повинна підтвердити отримання документів.

Атестаційна комісія також може надсилати інформацію про проведення засідань працівнику на електронну адресу, яку він вказав у заяві, запрошувати, надсилати сканований підписаний атестаційний лист.

У новому Положенні враховані й форс-мажорні обставини, які унеможливають проведення засідання атестаційної комісії чи роботу атестаційної комісії. Атестацію можна відтермінувати до закінчення надзвичайних обставин, які спричинили відтермінування.

Якщо раніше вищу кваліфікаційну категорію, як і відповідні звання, як-от «старший вчитель», «старший вихователь», «вчитель-методист», «вихователь-методист», присвоювали лише атестаційні комісії II і III рівнів, а комісії I рівня, тобто на рівні закладу освіти, могли тільки порушувати клопотання про присвоєння вищої кваліфікації чи педагогічного звання перед атестаційною комісією II чи III рівня, то за новим Положенням таке рішення ухвалює атестаційна комісія на рівні закладу освіти. Єдиний щодо кого не може ухвалювати рішення атестаційна комісія I рівня, це керівник закладу освіти.

Керівника закладу освіти на відповідність займаній посаді атестує атестаційна комісія II рівня, тобто відповідного органу управління освітою.

Є й певні обмеження до атестаційної комісії I рівня. Цю комісію можна створювати тільки у тих закладах освіти, в яких працює понад 15 педагогічних працівників. Якщо їх у закладі менше 15, то атестацію здійснює атестаційна комісія II рівня, тобто атестаційна комісія відповідного органу управління освітою.

Вимоги до роботи секретаря атестаційної комісії.

Секретар атестаційної комісії:

- приймає, реєструє та зберігає документи, які подали педагогічні працівники, до розгляду та під час розгляду їх атестаційною комісією;
- організовує роботу атестаційної комісії, веде та підписує протоколи засідань атестаційної комісії;
- оформлює та підписує атестаційні листи;
- повідомляє педагогічним працівникам про місце і час проведення засідання атестаційної комісії, якщо їх запросили на засідання;
- забезпечує оприлюднення інформації про діяльність атестаційної комісії: розміщує її на сайті закладу освіти, органу управління у сфері освіти.

Вимоги до голосування.

Якщо раніше члени атестаційної комісії ухвалювали рішення про присвоєння чи неприсвоєння педагогічних звань, певних кваліфікаційних категорій таємним голосуванням, то нове Положення дозволяє комісії самій визначати, як проводити голосування: відкрито чи таємно. Відмітку про це потрібно зробити у протоколі.

Якщо при ухваленні рішення про присвоєння кваліфікаційної категорії чи педагогічного звання в атестаційній комісії рівна кількість голосів розподілилася між «за» і «проти», рішення ухвалюють на користь педагогічного працівника.

Прості норми підписання

Тепер протокол засідання атестаційної комісії й атестаційні листи мають підписувати лише голова та секретар атестаційної комісії. Раніше була норма, що ці документи підписували всі члени атестаційної комісії.

У додатку до нового Положення подали приклад оформлення протоколу засідання атестаційної комісії.

Якщо атестується голова атестаційної комісії, а головою може бути як керівник закладу освіти, так і його заступник, то він не може головувати. Це стосується тих керівників, які у закладі за сумісництвом займаються викладацькою роботою.

Нові вимоги щодо вивчення практичного досвіду

Атестаційна комісія може ухвалювати рішення про вивчення практичного досвіду педагогічного працівника, який атестується. Якщо раніше атестаційна комісія обов'язково мала відвідувати заняття, уроки, позаурочні заходи педагога, який атестується, то тепер, якщо немає питань до педагогічної діяльності працівника, то достатньо тих документів, які він подав до атестаційної комісії.

Присутність педагога на засіданні атестаційної комісії

Раніше рішення про присвоєння кваліфікаційної категорії чи педагогічного звання атестаційна комісія ухвалювала в присутності педагогічного працівника, тобто його запрошували на засідання. Якщо педагог не міг бути присутнім, то повинен був надавати підтверджувальні документи. Згідно з новим Положенням педагог може бути присутнім на засіданні атестаційної комісії, якщо забажає або якщо виникли питання у членів

атестаційної комісії чи до тих документів, які подав педагог, чи до певних показників роботи працівника тощо.

Зміни до позачергової атестації

Раніше позачергову атестацію проводили, якщо у міжатестаційний період у педагогічного працівника були певні досягнення, перемоги в конкурсах тощо, що давало підстави для позачергового розгляду документів. За новим Положенням позачергову атестацію можна проводити не лише за ініціативою педагогічного працівника, а й за ініціативою керівника закладу освіти, якщо він встановив погіршення результатів роботи працівника.

Також позачергову атестацію керівника закладу освіти можуть проводити, якщо внаслідок проведення інституційного аудиту в закладі освіти експерти виявили низьку якість освітньої діяльності.

У додатку до нового Положення подали приклади оформлення заяви про проведення позачергової атестації та апеляційної заяви.

Зміни до подання наказу

Керівник закладу освіти протягом трьох робочих днів після засідання атестаційної комісії, за результатами якого педагогічному працівникові було присвоєно (підтверджено) кваліфікаційну категорію, педагогічне звання, має видати відповідний наказ та ознайомити з ним педагогічного працівника під підпис.

Наказ керівник має подати до бухгалтерії закладу освіти чи до централізованої бухгалтерії, що здійснює бухгалтерський облік закладу освіти, для нарахування заробітної плати та проведення її перерахунку з дати ухвалення рішення атестаційною комісією про присвоєння наступної кваліфікаційної категорії або присвоєння педагогічного звання.

Сертифікація як проходження атестації

Якщо педагогічний працівник успішно пройшов сертифікацію, її зараховують як проходження атестації. Сертифікація також є підставою для присвоєння педагогу відповідної кваліфікаційної категорії та/або педагогічного звання.

Зарахування сертифікації здійснюється один раз протягом строку дії сертифіката під час чергової або позачергової атестації педагога, що проводять за його ініціативи.

Світлана ШАРІЙ, директор закладу освіти, яка звернула увагу на атестацію педагогів в умовах війни і зазначила, що на початку війни Міністерство науки і освіти України видало лист про перенесення атестації. Згідно з ним, якщо атестацію неможливо провести у заплановані терміни через ситуацію в регіоні, то, як виняток, її можна перенести. Рішення про перенесення атестації на один рік можуть ухвалювати атестаційні комісії в будь-які строки та з будь-яких поважних причин.

У разі перенесення атестації за педагогами до наступної чергової атестації зберігаються раніше присвоєні їм кваліфікаційні категорії (тарифні розряди) та педагогічні звання.

Якщо ж ситуація у регіоні дозволяє, то потрібно проводити атестацію педагогів. Завдяки цьому вони отримають належні їм, вищі, кваліфікаційні категорії (тарифні розряди) та педагогічні звання, а отже підвищиться розмір їх заробітної плати.

Директор наголосила, що кількість членів атестаційної комісії у нашому закладі є мінімальною. Засідання атестаційної комісії ми можемо провести як офлайн так і онлайн,

як за участі педагогічних працівників, так і якщо вони не мають змоги долучитися. Якщо педагог не з'явиться на засідання атестаційної комісії, вважатимемо неявку як відсутність з об'єктивних причин. Передусім будемо керуватися інтересами педагогічного працівника, який атестується.

Список педагогічних працівників, які атестуються в черговому порядку та позачергово

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові педагога	Посада	Рік курсової підготовки	Рік попередньої атестації	Результат попередньої атестації	Очікувані результати чергової атестації
1.	Билинь Іванна Олександрівна	Вчитель Англійської мови	2025	-	-	«спеціаліст другої категорії»
2.	Гортовлюк Олена Сергіївна	Вчитель математики, інформатики	2025	2020	«спеціаліст другої категорії»	«спеціаліст першої категорії»
3.	Дзікевич Ірина Вікторівна	Вчитель початкових класів	2025	2020	«спеціаліст першої категорії»	«спеціаліст першої категорії»
4.	Ковальчук Людмила Олексіївна	Вчитель технологій, образотворчого мистецтва, педагог-організатор	2025	2020	11 кваліфікаційний розряд	«спеціаліст другої категорії»
5.	Шарій Світлана Анатоліївна	Вчитель зарубіжної літератури	2025	2020	«спеціаліст вищої категорії», педагогічне звання «учитель – методист»	«спеціаліст вищої категорії», педагогічне звання «учитель – методист»

УХВАЛИЛИ :

5. Затвердити Критерії оцінювання професійних компетентностей педагогічних працівників, що підлягають атестації відповідно до кваліфікаційної компетентності.

5.1. Педагогічним працівникам закладу:

5.1.1. Ознайомитися із Положенням про атестацію педагогічних працівників, затвердженого наказом Міністерство освіти і науки України від 09.09.2022 р. №805.

5.1.2. Підготувати та доповнювати електронне портфоліо документів для проведення атестації, формат PDF, кожен документ окремим файлом: копії документів про підвищення кваліфікації, дипломів, подяк, сертифікатів, результати роботи учнів тощо.

5.1.3. Розмістити, на спільному на Google-диску, електронне портфоліо вчителя.

Голова педагогічної ради
Секретар педагогічної ради

Світлана ШАРІЙ
Тетяна КАЛІЩУК

